

det, som Folket først og fremmest kræver af os, at Livet kan blive saa lykkeligt og godt som muligt for hver enkelt i dette Land. De, der først har Krav paa Hjælp fra os, der sidder her, er dem, der er tvunget ud i Arbejdsløshed, i Elendighed; og med Henblik paa den forestaaende Revision af Arbejdsløshedsloven vil jeg gentage: her er ingen Vej udenom, enten Arbejde eller ogsaa Understøttelse.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. P. Munch var i den Tale, han forleden Aften holdt her i Tinget, inde paa en Række store og betydningsfulde Spørgsmaal. Det ærede Medlem omtalte i sin Indledning Folkeforbundets Delegeretforsamling og mente, at det vilde være af Betydning for hele Forhandlingens Karakter, hvis man i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, kom ind paa, at de enkelte delegerede ogsaa tog Ordet ud fra deres egne særlige Synspunkter og ikke blot helt eller fortrinsvis talte paa Regeringernes Vegne; kun derved vilde efter det ærede Medlems Opfattelse Delegeretforsamlingen i højere Grad end hidtil blive Udtryk for de forskelligartede Stemninger, der findes indenfor den Verden, som er repræsenteret i Folkeforbundets Delegeretforsamling, og kun derved kunde denne Skridt for Skridt have Udsigt til at arbejde sig henimod at blive det Verdensparlament, som den maatte blive, hvis der skulde være Fremgang i hele den her paabegyndte Bevægelse. Det var ud fra denne Opfattelse, at det ærede Medlem under et af de sidste Møder i den nu afsluttede Delegeretforsamling tog Ordet for at gentage, hvad han havde sagt ved den interparlamentariske Unions Konference i Wien nogle Uger i Forvejen om den tvungne Værnepligts Afskaffelse; det ærede Medlem talte udelukkende paa egne Vegne og fremsatte sin private Opfattelse.

Jeg maa sige, at jeg her er ganske uenig med det ærede Medlem, idet jeg tværtimod maa dele den Opfattelse, der er gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Moltesen. Hvis det af det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte Ønske blev til Virkelighed, hvis virkelig den ene efter den anden af de delegerede for nogle og fyrretyve Stater stod op og i længere eller kortere Taler gav deres private Meninger til Kende, som intet repræsenterer, og som ingen binder, da vilde Folkeforbundets Delegeretforsamling udvikle sig til en politisk Diskussionsklub, hvis reelle Indflydelse og Betydning vilde staa i omvendt

Forhold til Talernes Mængde og Længde. Dette skulde synes indlysende. Folkeforbundsforsamlingens reelle Betydning ligger ikke mindst deri, at de delegerede optræder med Fuldmagt fra deres respektive Regeringer. Under Drøftelserne i tredje Kommissionen om Rustningsindskrænkningerne advarede den britiske Repræsentant, forhenværende Undervisningsminister Mr. Fisher, med fuld Føje mod at betræde Veje, der førte til, at man mistede Kontakten med Regeringerne. Kun hvis Folkeforbundsforsamlingen vedvarende har den snævrøste Føling med de ansvarlige Regeringer, vil den i stigende Grad udvikle sig til et mellemfolkeligt Organ af real-politisk Betydning.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch beskæftigede sig dernæst indgaaende med mine Udtalelser om Internationaliseeringstankerne i Foraaret 1920. Overfor de Paastande, som det ærede Medlem her fremsatte, skal jeg i alt væsentligt henholde mig til mine tidligere Udtalelser saavel som til de Udtalelser, der tidligere er fremsat af den afgangne Udenrigsminister Hr. Harald Scavenius og den højtærede Statsminister. Det ærede Medlem optraadte i den ikke helt ukendte Rolle som storpolitisk Vurderingsmand i dansk radikalt Format, og man tør gaa ud fra, at Offentligheden efter det ærede Medlems kendte Spaadomme vedrørende Verdenskrigen vel vil vide at tillægge denne Bedømmelse den Værdi, der tilkommer den.

Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse ogsaa om de krigsprægede Rigsdagsmajoriteter, som var en Hindring — og som selvfølgelig kan være en Hindring — for det internationale Samarbejde, og han tænkte vel derved særlig paa Valgene i England og i Frankrig 1918 og 1919. I Forbindelse dermed fortolkede det ærede Medlem de Valg, der lige havde fundet Sted i England, som et begyndende Omslag, skønt Valgresultatet dog klart viser, at Koalitionsvalget i 1918 var en konservativ Sejr og ikke noget af en øjeblikkelig Situation fremkaldt Stemningsudslag, og skønt Valgtallene uimodsigeligt godtgør, at den radikale Liberalisme er i rivende Tilbagegang, og at Socialismen er vokset paa dens Bekostning. Det ærede Medlem vurderer imidlertid disse politiske Begivenheder ud fra ganske andre Grundsynspunkter end jeg, saa jeg skal ikke komme videre ind paa dette.

Jeg havde i min Tale stærkt fremhævet, at der fra vor Side ikke næredes